

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 53/2011-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 10 C 78/2007-27 zo 16. decembra 2009 a uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Co 15/2010-30 z 29. januára 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. novembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava I

(ďalej len „okresný súd“) č. k. 10 C 78/2007-27 zo 16. decembra 2009 a uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 15/2010 z 29. januára 2010.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ podal dôvodnú žalobu proti sudkyňi OS BA IV dňa 23.04.2007 proti H. K. z dôvodu, že ona, ako zákonná sudkyňa na OS BA IV v konaní sp.zn.:7C/237/2005 rovnako protizákonne vymáhala súdny poplatok, hoci vec 7C/237/05 bola od poplatku oslobodená od poplatkov zo zákona č.71/1992 Zb. § 4 ods. 1 písm. c – ignorovala zákon, konala chybné a protizákonne, a to dokonca až 3x porušila zákon a napokon konanie 7C/237/05 zmarila rovnakým spôsobom ako je marené konanie 10C/78/2007...

V zapätí došlo k vymáhaniu poplatku vo výške 663,49 EUR dňa 27.07.2009. Došlo k zbytočným prietahom od dňa doručenia uznesenia odvolacieho súdu do výzvy o zaplatenie poplatku v dĺžke 6-mesiakov.

Sťažovateľ podal sťažnosť na zbytočné prietahy predsedovi súdu dna 12. 08. 2009, na sťažnosť nedostal odpoveď.

OS BA I konanie 10C/78/2007-27 uznesením opakovane zastavil dňa 16.12.2009, vynútil si odvolanie.

Sťažovateľ podal opakovanú sťažnosť na zbytočné prietahy a zas nedostal odpoveď...

Odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu dňa 29.01.2010, bez verejného prerokovania veci v konaní 6 Co/15/2010-30 - ako poruchu v konaní označil nezaplatenie poplatku - odvolací súd rozhodol chybné.

Sťažovateľ podal dovolanie dňa 04.03.2010 a požiadal o ustanovenie advokáta ex offo, nakoľko sám nemá prostriedky na zaplatenie advokáta. Prvostupňový súd advokáta neustanovil a takto cielene a úmyselne zmaril dovolanie, čím porušil základné právo garantované čl. 6 ods. 1 – právo na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a právo vyjadriť sa k dôkazom a súčasne bolo súdom zmarené právo garantované čl. 13 -právo na účinný opravný prostriedok.

Najvyšší súd dovolanie zastavil pre zmarenie dovolania, keď sťažovateľovi chýbal advokát na dovolanie dňa 14.10.2010 uznesením 3 Cdo/206/2010. Jasne bolo zmarené

právo na súdnu ochranu garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. K zmareniu došlo po 3-rokoch a 6-mesiacoch.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti týmto nálezom:

„Okresný súd Bratislava I porušuje základné práva D. B. garantované čl.46 ods. 1, čl.48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl.6 ods. 1 čl. 13 a čl. 14 Dohovoru.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu Bratislava 6Co/15/2010-30 a uznesenie Okresného súdu Bratislava I 10C/78/2007-27; Ústavný súd oslobodzuje D. B. od poplatkov v konaní 10C/78/2007 a vracia vec Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 10.000 EUR plus trovy konania vo výške 10 EUR (poštovné a kópie) v lehote 15 dni od dňa právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu.“

Sťažovateľ zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom z dôvodu, že *„jeho príjem je 125, 57 €, čo je hlboko pod životným minimom“*.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru uznesením okresného súdu č. k. 10 C 78/2007-27 zo 16. decembra 2009 a uznesením krajského súdu č. k. 6 Co 15/2010-30 z 29. januára 2010.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Zo zapožičaného spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 78/07 ústavný súd zistil, že namietané uznesenie okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu z 29. januára 2010 nadobudlo právoplatnosť 3. marca 2010.

Sťažovateľ doručil sťažnosť ústavnému súdu 18. novembra 2010, pričom lehota na podanie sťažnosti v jeho prípade uplynula 3. mája 2010. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že podanie dovolania nemá vplyv na plynutie lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj o ďalších nárokoch uplatnených v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2011